

אהבת קול השופר. בוגר אומן ברכות יורדות מלמעלה למיטה, ונגנוו באחד בתוך עמק היבאר, נביעת היבאר שלא פוסקת בלחש, עד שמתמלאו אותו גלגול סובב.

אותן שפי מגרפות סובבות, אמרת הימנית, קוראת בחליל ואומרת: זהר שזוחרים שעולה ויורד, שני אלפי עולםות'ה הקairo. עולם האמצע בתוכם האר בזמר רבוגה. כל אותן בעלי העינים הסטפלו ופקחו עיניהם, ותופו לאור הזה, לעדונן הזה. אלו הן ברכות ששותפות מלמעלה, מי שזכה, גלגל עולה סובב ימינה, ושותפם ומושך לאותו הזה, ומתחדן מברכות אלו העליזות הזהירות.

אשריהם אותן שזוכים בהם. ובשלא זוכה, גלגל סובב, ואיתה מגיפה של צד שמאל סובכת וירדנה למיטה, וממשיכה דין על זה שלא זוכה, וקול יוצא: אוֹי לאותם רשעים שלא זוכה. מאותו צד יוצאת אש של שלחת שדוולקת, ששורה על ראשי הרשעים. אשריהם אותן כל אותן שהלכו בךך אמת בעולם הזה לנכות לאותו אור עליון, ברכות מצחחים, כמו שנאמר (ישעה נה) והשביע

מצחחים נפשך. עד כאן החוטפה בא ראה, כל הרכות העליזות, כל נסרו לדרגה זו לבך את הפל. ואף על גב שאין לה אוֹר עצמה, כל הרכות וכל השמחה וכל ה טוב, כל עומדים בה ומפנה [עומדים] יוצאים, ועל זה נקרה כוס של

ברכה, ונקרה ברכה מפש, כמו שכתוב (משלוי) ברכות ה ים ודרום ירשה.

ולכן יש לה בכלם שיוור, ומכלם מוחלת ומכלם יש בה, ומכלם נחה, ומכלם נחה סחרה.

ונחתין מלעילא לתפא, ואתגניזו בחדא בגו (שמות ס"ג ע"ב) עומק דבירא, נביעו דבירא דלא פסקא בלחשו, עד דארמליה ההייא גלגלא סחרה.

איןון תריין מגורfine סחרן, חד דימינא, קרא בחייב ואמר, זהרו דזהרין דסלקא ונחתה, תרי אלפי עליין אונדרו. עלמא דאמצעיתא בגוינו, אספלו ופקחו עיניכון, וחזון להאי נהרו, להאי עדונא, אלין איןון ברקאן דנגדי מלעילא, מאן דזכי, גלגלא סלקא אסחר לימינא, ואנגיד ואמשיך לההוא דזכי, ואחעדי מאlein ברקאן עלאין איןון דזוכרן, ובאיין איןון דזוכרן בהו.

ובכד לא זכי, גלגלא אסחר, וההוא מגרופה דלسطר שמאלא, אסחר ונחת לתפא, ואמשיך דינא על hei דלא זכי, ורקלא נפקת, ווי לאינו חיבין דלא זכי. מההוא טטרא, נפיק אשא דשלוחבא ד Zukik, דשاري על רישיהון חמיביא. ובאיין איןון, כל איןון דאצלו באורה קשות בהאי עלמא, למצויה להו נהורא עללה, ברקאן דצחצון, כמה דעת אמר, (ישעה נה) והשביע בצחחים נפשך (עד כאן תוספתא):

תא חזי, כל ברקאן עלאין, כלחו את מסרו להאי דרגא, לברקא לכלה. ואף על גב דלית לה נהורא מגרמה, כל ברקאן, וכל חידז, וכל טיבו, כלחו קיימין בה, ומבה (קיימי) נפקי, ועל דא את קריית כוס של ברקה. ואקררי ברכה מפש, כמה דכתיב, (משלוי) ברכות ה' היא מעשר, ועל דא כתיב, (דברים לג) ומלא ברכות ה' ים ודרום ירשה.

ובגין כך אית לה בכלהו שיוור, ומכלחו את מליה, ומכללהו אית בה, ואתברקא מכל (דף רלד ע"א) איןון ברקאן עלאין, ואת מסרו לה ברקאן לברקא, מנן. דאמר רבי יצחק,

ברכה, ונקרה ברכה מפש, כמו שכתוב (משלוי) ברכות ה ים ודרום ירשה. ומלא ברכות ה ים ודרום ירשה.

ונמסרו לה ברכות לברך. מניין לנו? שאמר רבי יצחק, יעקב ברך את בני יוסף מפקום זה שפל הברכות נמסרו בידו לברך, כמו שע אמר בראשית יט ותיה ברכה. מקאן והלאה הברכות נמסרו בירך.

בא ראה, כמו זה אנו מברכים ומשבחים את השם הזה, ועל זה כלל, שאوتם ימים שאומרים כלל. שאמר רבי חייא, בהכל אריכים שלוש דרגות: חסידים, צדיקים, וישראלים. [משום שנעהלה כבודה תקווש ברוך הוא באלו תדרגות] חסידים מצד הימין, צדיקים מצד השמאלי, וישראל מכל אוטם הצדדים, משומס [שתיירות] בישראל כלולים מכלם, ועל זה עוללה תשבחת הקדוש ברוך הוא מהכל, וכן בכל מקום שישrael משבחים את הקדוש ברוך הוא מלמטה, עליה כבודו בכל.

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו וגו'. רבי אבא פמח ואמר, [תhalim קמ] פנה אל תפלה העරער ולא בזזה את תפלהם. פסוק זה בארוחה, והתקשו בו החברים. (אלא עוד יש בו צד בעקרים רביהם) פנה ? ! הקשיב היה צרייך, או שם. מה זה פנה ?

- אלא כל תפלה העולם - תפלות, ותפלת היחיד לא נכנסת לפניו הפלך הקדוש אלא בכם חזק. שעד שלא נכנסת אותה תפלה להעתטר במקומה, משגיח בה הקדוש ברוך הוא ומסתכל בה, ומסתכל בחטאינו ובזכותינו אותו האדם, מה שאינו עושה כן בתפלת הרבים, שתפלת הרבים כמה הן תפנות שאיןן [בנין] מצדייקים, וכך נכנסות לפניו הקדוש ברוך הוא, ולא משגיח בחתואם.

משום לכך פנה אל תפלה הערער,

יעקב ביריך לבניו דיווסף, מאמר דא דכל ברךאנ את מסרו בידיה לברך, כמה דעת אמר, (בראשית יב) וזה ברכה. מבאן ולהלאה ברךאנ את מסרו בידך.

תא חזי, בגונא דא אנן מברכן ומשבחין לשמא דא, ועל דא הלילא, דיןינו יומין דקאמיר הילילא. דאמיר רבי חייא בהילילא צרייכין ג' דרגין, חסידים, צדיקים, וישראלים. (ס"א בגין דיסתכל יקרה וגדשא בריך הוא על כל באלו דרכיו) חסידים, מטרא דימינא, צדיקים מטרא דשמאלא, וישראל מכל אינון טרין, בגין (ישראל) דישראל כלילן מכלחו, ועל דא אסתלק תושבחתא דקדשא בריך הוא מפלא, וכן בכל אחר דישראל משבחן ליה לקדשא בריך הוא מפתא, אסתלק יקירה בכלא :

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו וגו', רבי אבא פמח ואמר, (תhalim קי"ב) פנה אל תפלה הערער ולא בזזה את תפלהם. הא קרא אוקמה, ואקשוי ביה חבריה. (אלאתו היה בית ספר קורדייא) פנה, הקשיב מיבעי ליה, או שמע, מאי פנה.

אלא כל צלותין דעלמא צלותין. וצלותא דיחיד, לא עאל קמי מלפआ קדישא, אלא בחילא מקיפה. דעד לא עאלת היהיא צלותא לאטערא בדוכתה, אשכח בה קדשא בריך הוא, ואסתכוי בחובוי ובזכותיה דההוא בר נש, מה דלא עביד בן בצלותא דסגיאין. דצלותא דסגיאין, כמה איןון צלותין דלא (בנין) מן זבאיין איןון, ועאלין כלחו קמי קדשא בריך הוא, ולא אשכח בחובייהו.

בגין כה, פנה אל תפלה הערער, מהפ